

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende 2541/2013 af Alberto Ruiz González , spansk statsborger, om den såkaldte Parot-doktrins virkninger i Spanien, herunder for den spanske strafferetspleje**

1. Sammen drag

Andrageren anmoder EP om at sikre, at der i forbindelse med suspenderingen af anvendelsen af "Parot-doktrinen" i Spanien, der blev besluttet, efter at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i juli 2012 fastslog, at den var i strid med de grundlæggende menneskerettigheder, tages hensyn til karakteren af den begåede forbrydelse, navnlig når der har været tale om voldtægt og/eller seksuelle overgreb. Andrageren mener, at løsladte fanger i sådanne tilfælde skal bære permanente GPS-armbånd, i det mindst indtil visse (nærmere betegnet tre) betingelser er opfyldt. Det skal bemærkes, at den omtalte Parot-doktrin første gang blev taget i brug af den spanske højesteret i 2006 med det formål at begrænse ETA-fangers ret til tidlig løsladelse og andre goder. Den sikrede, at en strafnedsættelse på grund af arbejde udført i fængslet blev trukket fra den samlede dom og ikke fra den maksimale afsoningstid på 30 år, der gælder i Spanien. Selv om højesteret i en dom af 8. marts 1994 havde fastslået, at den maksimale afsoningstid på 30 år, der var indført ved artikel 70 i straffeloven fra 1973, var at betragte som en "ny og selvstændig dom, som de lovbestemte fængselsgoder fandt anvendelse på", skiftede den holdning i en dom af 28. februar 2006, hvor den indførte denne Parot-doktrin, i henhold til hvilken strafnedsættelsen fandt anvendelse på hver enkelt deldom og ikke på den maksimale afsoningstid på 30 år.

2. Opfyldelse af betingelserne for behandling

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 24. oktober 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. Kommissionens svar, modtaget den 30. januar 2015

Kommissionen har ikke beføjelse til at gribe ind i den løbende forvaltning af individuelle staters retssystemer. I henhold til EU-traktaten og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde kan Kommissionen kun gribe ind, når en sag har berøring til EU-retten.

Der findes på nuværende tidspunkt ingen EU-lovgivning vedrørende betingelserne for tidlig løsladelse eller andre goder for fængselsindsatte i medlemsstaterne. Det er derfor ikke muligt for Kommissionen at følge denne sag op.

Konklusion

Der findes på nuværende tidspunkt ingen EU-regler, som kan anvendes på det foreliggende tilfælde. I mangel af EU-lovgivning på området henhører spørgsmålet om strafferetspleje og fængselsvæsen under de nationale myndigheders kompetence. Det er derfor ikke muligt for Kommissionen at tage denne sag op.